

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Івано-Франківськ

«09» вересня 2025 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області майор юстиції Бобуляк Юрій Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22022090000000003 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Ободу Олександр Олексійовичу, 24.12.1983 р.н., уродженцю с. Єпіфанівка, Кременського району, Луганської області, зареєстрованому за адресою: Луганська обл., м. Сіверськodonецьк, вул. Космонавтів, 18А, кв. 517, громадянину України

про те, що він підозрюється:

- у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, добровільному обранні до таких органів, а також участі в організації та проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України;

- у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Кримінальні правопорушення вчинено за таких обставин.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на

території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, зокрема громадян України та російської федерації, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умісел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, зокрема громадян України та російської федерації, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи генерального штабу збройних сил російської федерації (далі – ГШ ЗС РФ) на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади й службових осіб ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей РФ, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя й південно-східних регіонів України із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних, інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

У березні – квітні 2014 року в м. Луганську та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 27.04.2014 оголошено «Декларацію про суверенітет Луганської народної республіки» та 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Луганської народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ЛНР» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділи політичного (органи державної влади «ЛНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Вказана терористична організація «ЛНР» має організовану структуру військового типу, а саме: єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність її дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають тяжке військове озброєння та військову техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур «ЛНР», придушення організованого опору населення на окупованій території, депортації населення Луганської області, встановлення режиму військового стану, протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронних органів України, знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких та особливо тяжких кримінальних правопорушень. Вказані формування дислокуються в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Луганської області та мають загальну координацію керівництва.

З листопада 2021 року представники влади та ЗС РФ, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 8 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку РФ, республіки білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових РФ, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, представниками влади та ЗС РФ розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману

і залякування громадян РФ та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також скоєння провокацій, які полягали у імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території РФ та тимчасово окупованих територій України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом РФ «Донецької народної республіки» і «Луганської народної республіки» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів 15 лютого 2022 року державна дума російської федерації звернулася до президента російської федерації з проханням визнати незалежність «самопроголошених Донецької та Луганської народних республік».

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням визнати незалежність так званих Донецької та Луганської народних республік.

В цей же день президент російської федерації скликав позачергове засідання ради безпеки російської федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності «Донецької та Луганської народних республік».

Службові особи з числа вищого керівництва РФ, які входять до складу ради безпеки РФ, публічно підтримали звернення державної думи РФ та заявили про необхідність визнання президентом РФ незалежності «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Цього ж дня президент російської федерації підписав указ про визнання незалежності «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

22 лютого 2022 року президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані державною думою та радою федерації РФ.

В цей же день президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності діям щодо нападу на Україну, направив до ради федерації РФ звернення про використання збройних сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих Донецької та Луганської народних республік.

24 лютого 2022 року, о 05 00 год, президент російської федерації оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

Цього ж дня збройними силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, віроломно здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабах і складах ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших

військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період з 05 00 год 24 лютого 2022 року та щонайменше до сьогоднішнього дня (включно) підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який в подальшому було неодноразово продовжено, і наразі він діє.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

У відповідності до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закону № 1207-VII), тимчасово окупована РФ територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Згідно п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону № 1207-VII, тимчасово окупована територія РФ територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Російська окупаційна влада – це система органів, утворених російською федерацією або за сприянням російської федерації на території АР Крим, міста Севастополя, на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях окремих районів областей України, а також незаконні організації на зазначених територіях, представники цих органів та незаконних організацій.

Колабораціонізм – це співпраця громадянина України з російською окупаційною владою та створеними чи підтримуваними російською федерацією незаконними збройними формуваннями в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, а також на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях окремих районів областей України, в т. ч. і Луганської області.

Тимчасова окупація РФ території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Відповідно до Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією затвердженого Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 року «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією» Сватівська міська територіальна громада Сватівського району Луганської (код UA 44100110000061602) області з 08.03.2022 по даний час внесено в перелік територій України, які тимчасово окуповані російською федерацією.

На тимчасово окупованих територіях Донецької, Запорізької, Луганської та Херсонської областей впроваджено федеральний закон про загальні принципи організації місцевого самоврядування в РФ від 6 жовтня 2003 р., на якому, у тому числі, ґрунтується новий «адміністративний та територіальний устрій» окупованих територій. За цим законом на тимчасово окупованій території кожної з чотирьох областей утворюються т. зв. «міські округи», а також «муніципальні округи», що мають статус району (до яких входять населені пункти). Адміністративно-територіальний поділ тимчасово окупованих територій України на «міські» та «муніципальні округи» створює підстави для побудови системи окупаційної публічної влади, яка уможливорює повноцінну роботу територіальних підрозділів федеральних органів влади росії (пенсійного фонду, прокуратури, поліції, судів, органів соціального захисту, органів надання адміністративних послуг).

В квітні 2024 року окупаційною адміністрацією було створено на території Кремінського району Луганської області т.зв «Территориальный отдел по жизнеобеспечению «Епифановка» (с. Епифановка, с. Боровеньки, с. Варваровка, с. Кудряшовка) Администрации муниципального округа муниципальное образование Кременской муниципальной округ Луганской народной Республики».

В квітні 2024 року, більш точний час та дата досудовим розслідуванням не встановлено, громадянин України Обод Олександр Олексійович, 24.12.1983 р.н., перебуваючи на території тимчасово окупованої Луганської незважаючи на зобов'язання по неухильному додержанню Конституції та законів України, діючи умисно, всупереч інтересам держави України, її суверенітету й територіальній цілісності, з метою встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, підтримки рішень та дій держави агресора, окупаційної адміністрації держави-агресора, добровільно прийняв пропозицію невстановлених досудовим слідством осіб із числа представників збройних формувань і окупаційної адміністрації російської федерації щодо зайняття посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території.

Так, в невстановлений досудовим слідством час, але не пізніше 05 квітня 2024 року, громадянин України Обод Олександр Олексійович, 24.12.1983 р.н., добровільно зайняв посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, а саме – «начальника» в незаконно створеному на тимчасово окупованій території Кременського р-ну, Луганської області (мовою оригіналу) – т.зв. «Территориальный отдел по жизнеобеспечению «Епифановка», який є структурним підрозділом «Администрации муниципального округа муниципальное образование Кременской муниципальной округ Луганской народной Республики».

Перебуваючи на вказаній посаді в незаконно створеному органі окупаційної влади Ободом О.О. в квітні 2024 було підготовлено т.зв. «Положение о территориальном отделе по жизнеобеспечению «Епифановка» (с. Епифановка, с. Боровеньки, с. Ванрваровка, с. Кудряшовка) Администрации муниципального округа муниципальное образование Кременской муниципальной округ Луганской Народной Республики», яке затверджене т.зв. розпорядженням окупаційного органу «Администрации муниципального округа муниципальное образование Кременской муниципальной округ Луганской Народной Республики» № 40р від 05.04.2024, оприлюднене на офіційних ресурсах окупаційного органу влади, та визначає основні положення щодо функціонування вказаного підрозділу та його керівника, впровадження окупаційної влади та законодавства РФ на території старостинського округу с. Епіфанівка (села Епіфанівка, Боровеньки, Варваровка та Кудряшовка) Кременного району Луганської області.

Згідно вказаного т.зв. положення окупаційною владою на т.зв. «Территориальный отдел по жизнеобеспечению «Епифановка» покладаються завдання та функції щодо: дотримання Конституції російської федерації, федеральних законів та інших нормативно-правових актів російської федерації та забезпечувати їх виконання; виконання доручень т.зв. голови адміністрації, які надані відповідно до його повноважень та встановлені законодавством; забезпечення життєдіяльності відділу в межах його компетенцій; надавання безплатних консультацій в усній формі щодо питань, які відносяться до компетенції відділу, а також здійснення розгляду запитів громадян в

установленому законодавством РФ порядку; надання допомоги громадянам при оформленні пенсій та соціальних виплат; надання допомоги особам при оформленні документів та отримання паспорта громадянина російської федерації; надання допомоги особам при отриманні СНІОР, ІПН, ОМС; видання громадянам довідок та актів в межах компетенції відділу; ведення обліку зареєстрованих громадян та тимчасово переміщених осіб в межах територіальної відповідальності відділу; ведення обліку громадян пільгових категорій (учасники СВО, УБД, діти війни, учасники ВВВ, інваліди, ліквідатори ЧАЕС, діти-інваліди, діти-сироти, багатодітні сім'ї); організації та прозедення зборів для виявлення та вирішення нагальних проблем населення.

При цьому, перебуваючи на вищезазначеній посаді в незаконно створеному підрозділі окупаційної адміністрації російської федерації громадянин України Обод О.О., керуючись т.зв. «законодавством ЛНР», положенням т.зв. окупаційного органу «Территориальный отдел по жизнеобеспечению «Епифановка» здійснює управління діяльністю зазначеного окупаційного органу, забезпечує виконання покладених завдань та функцій, розприділяє обов'язки поміж співробітниками в межах їх посадових обов'язків, готує положення про відділ, його посадові інструкції та інші документи, які стосуються компетенції відділу, представляє інтереси відділу у взаємодії з іншими структурними підрозділами окупаційної адміністрації та т.зв. органами місцевого самоуправління в питаннях компетенцій відділу тощо.

При цьому, в травні 2024 року розпорядженням т.зв. голови «Народної ради ЛНР» № 43/НС-од від 23.05.2024 Обоюда О.О. заохочено листом-подякою за його внесок в встановленні та функціонуванні окупаційної адміністрації на території с. Епифанівка Кременінного району Луганської області.

Своїми діями Обод О.О. всіляко утврджує владу РФ, переконує місцевих жителів дотримуватись російського законодавства та за вказівкою окупаційної влади організовує та бере участь у різного роду проросійських заходах (збори, мітинги).

підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, добровільному обранні до таких органів, а також участі в організації та проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Пособництво державі-агресору визначається наступними формами злочину:

- 1) реалізація рішень держави-агресора, збройних формувань чи окупаційної адміністрації держави-агресора;
- 2) підтримка рішень або дій держави-агресора, збройних формувань чи окупаційної адміністрації держави-агресора;

- 3) добровільний збір або підготовка та передача матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням або окупаційній адміністрації держави-агресора;
- 4) добровільна передача матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням або окупаційній адміністрації держави-агресора.

Рішення держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора – політичні заяви, закони, укази, постанови, накази, розпорядження та інші відповідні рішення, що приймаються органами влади РФ, командуванням її збройних формувань, окупаційною адміністрацією.

Дії держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора – будь-які дії вказаних суб'єктів, вчинені повністю чи частково на виконання зазначених рішень.

Підтримка рішень та/або дій – сприяння, надання моральної, матеріальної чи іншої допомоги, вираження солідарності з діями чи рішеннями держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора, висловлення симпатії їм, виступ на захист зазначених рішень чи дій.

З метою легітимізації наслідків агресивної війни проти України, анексії українських територій окупаційна адміністрація, намагаючись змінити конституційно закріплений статус Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей як невід'ємних складових частин України, анонсувала проведення псевдовиборів, спрямованих на розбудову підконтрольної РФ владної вертикалі на тимчасово окупованих територіях; створення системи органів та установ; уніфікацію окупаційної влади з російською системою публічної влади; легітимізацію незаконної окупації українських територій; залучення місцевого населення тимчасово окупованих територій до колаборації з метою збільшення соціальної дистанції між населенням вільних та окупованих частин України; підготовку до проведення на тимчасово окупованих територіях України виборів президента РФ.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, громадянин України Обод Олександр Олексійович, будучи проросійськи налаштованим, достеменно проінформованим та розуміючи факт захоплення Кременського району Луганської області збройними силами російської федерації, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною, будучи обізнаним про те, що Луганська область є невід'ємною складовою частиною України, що порядок утворення органів виконавчої влади та місцевого самоврядування регулюється виключно Конституцією України та законами України, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше квітня 2024 року, перебуваючи на території Кременського району Луганської області (більш точного місця не встановлено), діючи умисно, з метою підтримання окупаційної влади, встановленої збройними формуваннями держави-агресора російської федерації, усвідомлюючи свою протиправну діяльність та передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки, вирішив добровільно зайняти посаду в окупаційній

Реалізуючи вказаний злочинний умисел спрямований на завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень держави-агресора, Обод О.О. в квітні 2024 року зайняв посаду начальника в незаконно створеному окупаційною адміністрацією «ЛНР» т.зв. «Территориальный отдел по жизнеобеспечению «Епифановка» (с. Епифановка, с. Боровеньки, с. Варваровка, с. Кудряшовка) Администрации муниципального округа муниципальное образование Кременской муниципальный округ Луганской народной Республики» та приступив до виконання покладених на нього обов'язків, які здійснює по даний час.

Перебуваючи на вищевказаній посаді в окупаційній адміністрації держави агресора Обод О.О., діючи умисно, утверджував владу РФ переконуючи місцевих жителів дотримуватись російського законодавства та т.зв. нормативно-правових актів «ЛНР», зокрема, сприяв в отриманні жителями старостинського округу с. Епифанівка Кременного району Луганської області паспортів громадян російської федерації, інших документів для їх інтеграції в російське правове поле (т.зв. «СНИЛС», «ИНН», «ОМС»).

Окрім цього, Обод О.О. системно приймав участь у створенні пропагандистських матеріалів на підтримку окупаційної адміністрації шляхом участі в зустрічах з представниками вищих ланок окупаційної адміністрації, представниками провладної партії РФ «Единая Россия», розміщення на офіційній сторінці окупаційного органу привітання з днем російської федерації тощо.

При цьому, Обод О.О., перебуваючи на посаді керівника окупаційного органу т.зв. «Территориальный отдел по жизнеобеспечению «Епифановка», сприяв військовослужбовцям російських окупаційних військ, які приймали участь у збройній агресії проти України, у вирішенні їх житлово-побутових питань за рахунок нерухомості, яка перебуває у власності осіб, які покинули тимчасово окуповану російською федерацією територію України.

Так, за здійснення дій спрямованих на допомогу державі-агресору, збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, громадянин України Обод О.О., будучи начальником т.зв. «Территориальный отдел по жизнеобеспечению «Епифановка», 23.05.2024 нагороджений «благодарственное письмо» від т.зв. «Народного Совета Луганской Народной Республики».

Таким чином, Обод Олександр Олексійович обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

У сукупності Обод О.О. підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1, ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
майор юстиції

Юрій БОБУЛЯК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор відділу Івано-Франківської
обласної прокуратури

Сергій ЯКОВИШИН

Підозрюваному Ободу О.О. роз'яснені його права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення він підозрюється;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при провадженні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Також, підозрюваному роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України, про те, що: особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ Обод О.О.

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2025 року

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
майор юстиції**

Юрій БОБУЛЯК